

LEONORA MILÀ

10 HAVANERES PER A CORDA
VOL. II OP. 68 (1995)

PER A ORQUESTRA DE CORDA

10 havaneres per a corda(Vol. II) Op. 68 (1995)

1a edició: octubre 2012

Transcripció per a corda de les 10 havaneres originals escrites per a piano el 1992: Leonora Milà

Revisió de l'obra: Leonora Milà & Pedro León (2012)

© Leonora Milà

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Coediten: DINSIC Publicacions Musicals, S.L. - Santa Anna, 10 E 3a - 08002
El Far Blau, S.L. - Mercè, 5 1r 2a - 08800 Vilanova i la Geltrú

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: DINSIC PRINT

Dipòsit legal: B-19896-2012

ISMN: 979-0-69210-764-4

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

L' havanera: de cançó popular a música clàssica

Les deu havaneres per a piano que escric a principi de la dècada dels 90 del segle passat són un sentit i emotiu homenatge a la meua ciutat natal, Vilanova i la Geltrú, coneguda també popularment com l'Havana Xica. Aquesta és terra d'emigrants, d'*indianos* que tornen enriquits -uns pocs- de Cuba i inverteixen les seves fortunes en la construcció d'hospitals, escoles i vies de tren que ens connecten amb Barcelona. Tot, a Vilanova, traspua aires antillans: l'arquitectura, la gastronomia, els balls de mantons de Carnaval importats directament dels salons de les grans cases senyorials de l'Havana, les entitats com el Foment Vilanoví, els jardins de les cases que es fan construir els *indianos* i, sobretot, una particular manera d'entendre la vida, barreja d'ironia, bonhomia i nostàlgia pel paradís perdut. Les havaneres arriben amb les tropes que, el 1898, i tal com explica l'escriptor Xavier Garcia, "vençudes, acorralades, no només oferien al seu retorn la misèria i el fracàs, sinó també un tros de l'ànima cubana, posada de manifest en la seva cançó, a la que aquell poble ha donat vida com a expressió molt íntima de la seva singularitat cultural". Aquestes havaneres per a piano volen ser un petit homenatge a aquesta Vilanova del segle XIX d'ànima cubana, però, també, al meu pare, Josep Milà, que té l'oportunitat de conèixer aquesta realitat musical en el transcurs dels nombrosos viatges que de jove fa a l'Havana com a músic de transatlàntic, just abans de ser violoncel·lista de l'Orquestra Pau Casals i, posteriorment, de la del Gran Teatre del Liceu. Així és com neixen aquestes havaneres, un *divertimento* musical carregat de melangia que, contra tot pronòstic, es converteixen en un petit gran èxit. D'aquí que sorgeixi, uns anys més tard, la idea de fer-ne una transcripció per a orquestra de corda. L'objectiu? Arribar a un nombre de públic encara més ampli que gaudeixi d'aquestes peces carregades de sentiment, aromes de mar vilanoví i melodia cubana.

Leonora Milà
Pianista i compositora

La Habanera: de canción popular a música clásica

Las diez habaneras para piano que escribí a principios de la década de los 90 del siglo pasado son un sentido y emotivo homenaje a mi ciudad natal, Vilanova i la Geltrú, conocida también popularmente como la "*Havana Xica*" ["Pequeña Habana"]. Ésta es tierra de emigrantes, de indianos que vuelven enriquecidos —unos pocos— de Cuba e invierten sus fortunas en la construcción de hospitales, escuelas y vías de tren que nos conectan con Barcelona. Todo, en Vilanova, destila aires antillanos: la arquitectura; la gastronomía; los bailes de mantón de carnaval, importados directamente de los salones de las grandes casas señoriales de La Habana; las entidades como el *Foment Vilanoví*, los jardines de las casas que se hacen construir los indianos, y, sobre todo, una particular manera de entender la vida: una mezcla de ironía, bonhomía y nostalgia por el paraíso perdido. Las habaneras llegan con las tropas que, en 1898, tal y como cuenta el escritor Xavier Garcia, "vencidas, acorraladas, no sólo ofrecían, a su retorno, la miseria y el fracaso, sino también un pedazo del alma cubana, puesta de manifiesto en su canción, a la que aquel pueblo había dado vida como expresión muy íntima de su singularidad cultural". Estas habaneras para piano quieren ser un pequeño homenaje a esta Vilanova del siglo XIX de alma cubana, pero también a mi padre, Josep Milà, que tuvo la oportunidad de conocer esa realidad musical en el transcurso de los numerosos viajes que, de joven, realizó a La Habana como músico de transatlántico, justo antes de convertirse en violoncelista de la *Orquestra Pau Casals* y, posteriormente, de la del *Gran Teatre del Liceu*. Así es cómo nacen estas habaneras, un *divertimento* musical cargado de melancolía que, contra todo pronóstico, se convierten en un pequeño gran éxito. De ahí que surja, unos años más tarde, la idea de hacer una transcripción para orquesta de cuerda. ¿El objetivo? Llegar a un número de público todavía más amplio que goce de estas piezas cargadas de sentimiento, aromas de mar vilanovino y melodía cubana.

Leonora Milà
Pianista y compositora

The Habanera: from popular song to classical music

The ten habaneras for piano I wrote at the beginning of the nineties of the last century are a felt and emotive homage to my hometown, Vilanova i la Geltrú, which popularly is also known as the "*Havana Xica*" ["Little Havana"]. This is a place of emigrants, of "*indianos*", families who came back from Cuba after having become rich —few of them— and who invested their wealth in building hospitals, schools and railway connections to Barcelona. Everything in Vilanova oozes West Indian flair: architecture; gastronomy; the carnival shawl dances, which were directly imported from the lounges of the Havana seigniorial houses; entities like the *Foment Vilanoví*, the gardens of the houses the "*indianos*" had constructed, and, above all, a particular way of understanding life: a mixture of irony, kind-heartedness and nostalgia of a lost paradise. The habaneras came with the troops, which, as the writer Xavier Garcia related, "defeated and cornered, at their return in 1898, not only brought misery and failure, but also a piece of Cuban soul, which was reflected in their song, to which that people had given life to as a very intimate expression of their cultural singularity". These habaneras aim to be a little homage to this Vilanova of the XIXth century with Cuban soul, but as well to my father, Josep Milà, who had the opportunity to get to know this musical reality on his many trips to Cuba during his youth as a musician on board of ocean liners, shortly before becoming a cellist of the Pau Casals Orchestra and, subsequently, of the *Gran Teatre del Liceu*. This is how these habaneras came into being, a musical divertimento full of melancholy, which against all forecasts became a little great success. Hence the idea, some years later, of making a transcription for string orchestra. The aim? To reach an even larger public who enjoys these pieces full of feeling, Vilanova's see scent and Cuban melody.

Leonora Milà
Pianist and composer

Havanera per a corda núm 1

(Vol. II) Op. 68 (1995)

Leonora Milà

Violí I *mf* *meno mosso* *rubato* solo 9

Violí II *mf*

Viola *mf*

Violoncel *mf*

Contrabaix *pizz.* *mf*

5 *rubato* 13 *rubato* 7 *rubato* *tutti* *mf*

VI. I *mf*

VI. II *mf*

Vla. *mf*

Vlc. *mf*

Cb. *arco* *mf*

8

VI. I

p

div.

unis. *V*

6

VI. II

p

div.

p

unis.

Vla.

p

p

Vlc.

p

p

Cb.

p

13

VI. I

div.

unis.

V

VI. II

V

Vla.

V

Vlc.

V

div.

pizz.

arco

Cb.

17

VI. I

p

solo

V

VI. II

p

solo

V

Vla.

p

solo

V

div.

Vlc.

p

unis.

V

div.

V

pizz.

Cb.

Havanera per a corda núm 3

(Vol. II) Op. 68 (1995)

Leonora Milà

The image displays a musical score for a string ensemble, specifically measures 1 through 9. The score is written for Violins I and II, Viola, Violoncello (Cello), and Contrabasso. The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and the time signature is 6/8. The score is divided into three systems, each containing five staves. The first system (measures 1-4) features a 'solo' section for Violins I and II, and a 'tutti' section for the other instruments. The second system (measures 5-8) continues the 'tutti' section. The third system (measures 9-12) features a 'solo' section for Violins I and II, and a 'tutti' section for the other instruments. The score includes various musical notations such as notes, rests, accidentals, and dynamic markings (mp, p, pp, ppp). The Violoncello and Contrabasso parts include 'pizz.' (pizzicato) and 'arco' (arco) markings. The Violins I and II parts include 'solo' and 'tutti' markings. The Viola part includes 'solo' and 'tutti' markings. The Violoncello and Contrabasso parts include 'pizz.' and 'arco' markings. The score is written in a standard musical notation style with a clear layout and legible text.

13

VI. I *solo* *p* *cresc.*

VI. II *solo* *p* *cresc.*

Vla. *solo* *p* *cresc.*

Vlc. *2 soli div.* *p* *cresc.*

Cb. *solo pizz.* *p* *cresc.*

17

VI. I *tutti div.* *ff* *mf* *p*

VI. II *tutti* *ff* *mf* *p*

Vla. *tutti (non div.)* *ff* *mf* *p*

Vlc. *tutti div.* *ff* *mf* *p unis.*

Cb. *tutti arco* *ff* *mf* *p (arco)*

21

VI. I *dolcissimo* *pp* *cresc.*

VI. II *pp* *cresc.*

Vla. *pp* *cresc.*

Vlc. *p* *cresc.*

Cb. *p* *cresc.*

Havanera per a corda núm 7

(Vol. II) Op. 68 (1995)

Leonora Milà

Violins I and II, Viola, Violoncello, and Contrabasso parts, measures 1-8. The score is in 4/4 time, key of D major (F# C# G# D). Measures 1-4 are in 4/4, and measures 5-8 are in 2/4. Dynamics include *mf*, *p*, *cresc.*, *div.*, *unis.*, *pizz.*, and *arco*. The Viola part has a *div.* marking in measure 5. The Violoncello part has a *pizz.* marking in measure 1 and a *arco* marking in measure 5. The Contrabasso part has a *pizz.* marking in measure 1 and a *arco* marking in measure 5. The Violins I and II parts have a *mf* marking in measure 1 and a *p* marking in measure 5. The Viola part has a *mf* marking in measure 1 and a *p* marking in measure 5. The Violoncello part has a *mf* marking in measure 1 and a *p* marking in measure 5. The Contrabasso part has a *mf* marking in measure 1 and a *p* marking in measure 5.

12 *un poco meno*

VI. I

VI. II

Vla.

Vlc.

Cb.

unis.

div.

16 *movendo*

VI. I

VI. II

Vla.

Vlc.

Cb.

pp

mf

pp

mf

pp

mf

pp

mf

20 *rit.* *a tempo*

VI. I

VI. II

Vla.

Vlc.

Cb.

f cresc.

f cresc.

cresc.

arco

cresc.

p

arco

p

div.

p